

ஆசிரியர் :

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,  
சிலோன்.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ. — ÉGALITÉ. — FRATERNITÉ.

VITTAGAM

LE RÉDACTEUR  
TENKOVAI  
S. CANDIAR PILLAI.  
Tamil Pandit  
Jaffna  
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

# வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction:—  
RUE D'AMBALATADOU AYER  
MADAM No. 2,  
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்  
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—  
அம்பலத்தாடுஜயர் மடத்து வீதி, தெ. 2  
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, பவ னு கார்த்திகை மீ ௨௧ ௨ (6—12—34)

NO. 2.

திருமந்திரம்.

உடம்பு முடம்பு முடம்பைத் தழவி  
யுடம்பிடை நின்ற வுயிரை யறியா.  
குடம்போ யுயிரிடை நட்பறி யாதார்  
மடம்புகு நாய்போன் மயங்குகின் றுரே.

சாற்றிய விந்து சயமாகுஞ் சத்தியா  
லேற்றிய மூலத் தழலை யெழமுட்டி  
நாற்றிசை யோடா நடுநாடி நாதத்தோ  
டாற்றி யமுத மருந்தவிந் தாமே.

தானே தனக்குப் பகைவனு ங்டானுந்  
தானே தனக்கு மறுமையு மிம்மையுந்  
தானேதான் செய்த வினைப்பயன் றுய்ப்பானுந்  
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே.

அஞ்சங் கடந்த வனாதி பரந்தேய்வ  
நெஞ்சம தாய நிமலன் பிறப்பிலி  
விஞ்ச முடலுயிர் வேறு படுத்திட  
வஞ்சத் திருந்த வகையறிந் தேனே.

தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை  
தன்னை யறியாமற் றுனே கேடுகின்றான்  
றன்னை யறியு மறிவை யறிந்தபின்  
றன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானிருந் தானே.

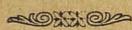
அன்பு ஞ்ருகி யமுவ னரற்றுவ  
னென்பு முருக விராப்பக லேத்துவ  
னென்போன் மணியை யிறைவனை யீசனைத்  
தன்பன் கடிப்பன் றிருத்துவன் றுனே.

உ  
திருவருள் துணை.



காலமுண் டாகவே காதல்சேய்  
துய்மின் கருதரிய  
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்  
வானவர் நண்ணரிய  
ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்  
பிரான்றன் அடியவர்க்கு  
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்  
ருள்வந்து முந்தியினே.

[தீருவாசகம்]



புதுவை,  
பவ (ஸ்) கார்த்திகை மீ 21 உ

க ல் வி .

க ல் வி எ ன் ரு ல் எ ன் னை ?  
ஒரு பா லை யையே பல  
பா லை யையே படிப்பதைக் க ல் வி  
எ ன் பது உ லகியல். பா லை யகளில் உ ள்ள  
சில பல நூ ல்களைப் படித்துப் பட்டங்  
களையும் பெற்றவரைக் “க ல் வி மான்”  
எ ன் பர். இக் க ல் வியல் ஆம் பயன்  
எ ன் னை ? எ னின், அறம் பொருள்  
இ ன்பம் வீடு எ ன் னும் புருஷார் த்  
த ன்களை அ டை த லே யாம் எ ன்  
கின் றனர். “அறம் பொருள் இ ன்பம்  
வீ டை த ல் நூ ல்பயனே” என நன்  
னூ ல் எ மு திய பு லவரும் கூறினர்.  
பா லை ய்களைக் கற் றுப் பட்டங்களையும்  
பெற்றுத் தம் தம் அறிவுக்கு ஏற்ற  
வாறு சில நடை நொடிகளையும் கைக்  
கொண்டு ஒழு குவதால் மேலே கூறிய  
புருஷார் த் த ன்கள் வாய் மையாக

அ டையப்படுகின்றனவா? எ னின்  
இ ல்லை எ ன்பது கண் கூடி. பா லை ய்களைப்  
படித்துப் பட்டங்களையும் பெற்று மறத்  
தால் பொருள் ட்டி. அதனை ஒம்புதற்  
கண் ணும் அது பவித்தற் கண் ணும்  
அவச்சலனம் அ டை து ஆகாமியங்களை  
ஈ ட்டிப் பிணி மூப்புக்களால் மரணம்  
அ டை த லே உ லகியல் ஆகின்றது.  
படிப்பு வல்லபத்தால் கோடிக்க கணக்  
காகப் பொருளைத் தொகுத்தோரும்  
ஊழின் வயத்தராய் அப்பொருளை அது  
பவிக்க முடியாது மாண்டு போகின்  
றனர்; கல்வி எ ன் ப்பட்ட அப் படிப்  
பையும் அதனால் ஆம்பயனையும் இழந்து  
விடுகின்றனர். இ தனால் அறம் பொருள்  
இ ன்பம் வீடு எ ன் பன உ ள்வாகாது  
மறம் பொருள் து ன்பம் மரணம் எ ன்  
பனவே உ ள்வாகின்றன. பா லை ய்களில்  
உ ள்ள இ லக்கணம் இ லக்கியம் தருக்கம்  
எ ன் பனவற்றையே கல்வி என அமைத  
லால் செடியூனுடல் ஒம்பிச் சர்ச்சை  
விளைத்துச் சா த ல டை வ தே த யன் றி  
புருஷார் த் த ன்களை அ டை வ தெ ன்பது  
-வீ டை வ தெ ன்பது முயற் கொம்பே  
யாகும். இது பற்றியே அறிஞர்  
பெருந்தகையாகிய நமது தாயுமான  
வரும் பின்வருமாறு கூறுவாராயினர்.

தாயுமானவர் பாடல்.

க ல் வாத பேர்களை நல்லவர்கள் நல்லவர்கள்  
கற் று மறிவில்லாதவென்  
கர்மத்தை யெ ன் சொல்வேன் மதியையென்  
சொல்லுவேன் கைவல்ய ஞான நீதி  
நல்லோருரைக்கிலோ கர்ம முக்கியமென்று  
நா ட்டி வேன் கர்ம மொருவன்  
நா ட்டி னாலோபமையு ஞான முக்கியமென்று  
நவிலுவேன் வடமொழியிலே  
வல்லா னொருத்தன்வர வந்த்ராவிடத்திலே  
வந்ததா விவகரிப்பேன்  
வல்ல தமிழறிஞர்வரி னங்கனே வடமொழி  
[யின்  
வசனங்கள் சிறிது புகல்வேன்  
வெல்லாமலெவரை யு மருட்டி விடவகைத்  
[த  
வித்தை யெ ன் முத்தி தருமோ  
வேதார்த்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலை பெற்ற  
வித்தகச்சித்தர்கணமே.  
(ஊ சித்தர்கணம் செ. 10.)

தமிழ் சம்ஸ்கிருதம் எ ன் னும் பா லை ய்  
களில் உ ள்ள இ லக்கணம் இ லக்கியம்  
தருக்கம் எ ன் பனவற்றைச் சிறிது கற்  
தும் வேதாகம புராண இதிகாசங்களின்  
உண்மைகளை யெல்லாம் உ ணர் ன் து  
விட்டதாகவும் முத்திவாயிலில் நிற்ப  
தாகவும் பலவித நா டகங்கள் புரிவதும்,  
மெய்யடியாராகிய சீவன் முத்தர்  
இயல்பை ஒரு சிறிதாவது அறியும்  
ஆற்றலும் கா த லும் இ ன் றி “அவர் முத்  
தர். இவர் பெத்தர். அவர் முத்தரல்ல.  
இவர் பெத்தரல்ல” எனவும், “காய  
சித்தி எ ன் றிற்கு? சில நடை நொடி  
களால் மரணமடைந்த பின் முத்தி  
பெறமுடியாதா?” எனவும் மனம்  
போனவாறு பிதற்றிக் காமம் கோபம்  
முதலிய தீய குணங்களால் பிணி  
மூப்புக்கட்கு ஆட்பட்டு மாண்டு போத  
லுமே உ லகியல் ஆகின்றது. உ லகோர்  
பலர் பா லை ய்களைக் கற் றுப் பெரிய  
பட்டங்களையும் பெற்று முற்றும்  
உ ணர் ன் தவராகத் தம்மை மதித்து  
வாலியம் வாலியமாகப் பெரிய பெரிய  
புத்தகங்களையும் எழுதி வைத்து  
விட்டுப் போதரவும், மெய்யடியார் எல்  
லாம் தாம் கல்வி யறிவில்லாதவர் என  
இரங்கியதன் காரணம் எ ன் னை?  
பா லை ய்களைக் கற் றுப் பட்டங்களைப்  
பெறவில்லையே என இரங்கினார்களா?  
பின் வரும் தீருவாக்குக்களை நோக்குக.

தீருவாசகம்.

“.....  
புழுக்கணுடைப் புன்சூரம்பைப் பொல்  
லாக் கல்வி ஞானமில்லா  
அழுக்குமனத் தடியேன் உடையாய் உன்  
அடைக்கலமே.”

(ஊ அடைக்கலப் பத்து செ. 1.)

[அசுத்த தருவாகிய புன்சூரம்பை  
யோடு இருக்கும் வரை வாய்மையான  
கல்வி-சுத்தமான உணர்ச்சி-ஞானம்  
ஏற்படமாட்டாது என்பதும், மன  
அழுக்கு நீங்கமாட்டாது என்பதும்,  
ஆதலால் விமல தருவுக்குரிய வாய்மை  
யான கல்வியே வேண்டும் என மணி  
வாசகர் எ ன் பெருமானே வேண்டிய

தும் இதனால் நன்று பெறப்படுதல் கண்டு கொள்க.]

### திருவாசகம்.

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை வல்லாள னாய்வந்து வணப்பெய்தி யிருக் [கும்வண்ணம் பல்லோருங் காணவென்றன் பசுபாச மறுத்

[தானே எல்லோரு மிறைஞ்சதில்லை யம்பலத்தே [கண்டேனே.

(ஹை கண்டப்பத்து செ. 4.)

எம் பெருமான் வல்லாள னாய் (வலிய ஆட்கொள்ளும் எல்லாம் வல்ல சித்தன்) வந்து மணி வாசகருக்கு வாய்மையான கல்வியை அருளினைமையும், அதனால் அவர் பாசங்கள் பற்றுக்கள் நீங்கி வணப்பெய்தி இருந்தமையும் இப்பாசரத்தால் வெள்ளிடை யாகின்றது. வணப்பு என்பது அழகு. அழகு பெறுதல் என்றால் என்ன? அது தான் மல பௌதிக ததுவாகிய அசுத்த தேகம் விமல பௌதிக ததுவாகிய சுத்த தேகமாக விதேகமாக மாற்றமடைதல் என்பது. கல் அழகு பெறுதல் என்னும் வாய்மையான கல்வி இதுவே என்க. கல் என்பது — பஞ்சதது — பஞ்சபௌதிகம் — பஞ்சபௌதிகங்களால் ஆய சரீரம் எனப்படும். அக் கல்லை அழகு படுத்துவதே கல்வி என்க. [வி—அழகு — அழகு படுத்துவது.] சக்கில சரோணிதத்தால் ஆய பிண்டத்தைக் கலிலம் என்ப. (கல் + இலம் = கலிலம்.) “ஐந்து கல்லால் ஒரு கோட்டை—அந்த ஆனந்தக் கோட்டைக்கு ஒன்பது வாசல்” என்னும் பெரியார் திருவாக்கில் “கல்” பௌதிகம் எனப் பொருள் படுதல் காண்க. ஐந்துகல் — பஞ்ச பூதம்—பஞ்ச பௌதிகம். கோட்டை என்பது சரீரம். “ஆனந்தக் கோட்டை” எனவே பேரின்பத்துக்கு இடமானது உடலமே என்பது வெள்ளிடையாம். உடல் கோட்டை எனவும் பட்டினம் எனவும் திருவாய்மொழி

யிலும் கூறப்பட்டது. “குடியிருப்புச் சக்கரத்தின் கோட்டையாச்சு” எனக் கருவூர்ச் சித்தரும் கூறினர். கல் பௌதிகம் என்பது பின் வரும் திருமூலர் திருவாக்கானும் நன்று வலியுறுகின்றது.

### திருமந்திரம்.

தானே யளித்திடுந் தையலை நோக்கினால் தானே யளித்திட்டு மேலுற வைத்திடும் தானே யளித்த மகாரத்தை யோதிடத் தானே யளித்ததோர் கல்லொளியாமே.

(ஹை 4-ம் தந். திருவம்பலச்சக்கரம் செ. 24)

தையல் = அருள் வடிவான சத்தி— எம்பெருமான் திருவடி. நோக்குதல் = உடலுள்ளே திருவடித் தரிசனம் பெறுதல். மேல் உறவைத்தல்—அமலப் படியேற்றம். மகர வித்தை என்னும் மௌன மந்திராதிக்ய வித்தைகையக் குருவருளால் பெற்றுப் பயில்வதால் கல் என்னும் பௌதிக தது ஒளிமயமான அமல ததுவாகும் என்பது போதர “மகாரத்தை ஒதிடத் தானே அளித்ததோர் கல் ஒளியாமே” என்று கூறப்பட்டது.

### திருமந்திரம்.

கல்லொளியே என நின்ற வடதிசை கல்லொளியே என நின்றனன் இந்திரன் கல்லொளியே என நின்ற சிகாரத்தைக் கல்லொளியே எனக் காட்டினான் றானே.

(ஹை 5 செ. 25.)

வடதிசை = நாதாந்தம். நாதாந்த சோதிப் பிழம்பு பௌதிக ததுவாகிய உடலுட் காணப்படுவதாதலின் “கல்லொளியே என நின்ற வடதிசை” எனப்பட்டது. இந்திரன் ஒளிமயமான — பொன் மயமான விமல பௌதிக ததுவுடைய வழியடியானும் அமலப் படியேற்றம் பெறுபவனாதலால் “கல் ஒளியே என நின்றனன் இந்திரன் எனப்பட்டது. “வானூர் கோவும் வழியடியார் சாமுலோ” என்பது திருவாசகம். இவ் வழியடியானாகிய மெய்யடி

யானே வாய்மையான கல்வி உடையவன் என்க. வழியடியான் — முத்தி நெறியில் நிற்பவன்—அமல முதற்படி கண்டு படியேற்றம் பெறுபவன். பஞ்சகாரத்துள் நடு நாயகமாகிய சிகாரம் கல் என்னும் பௌதிக ததுவுள் விளங்கும் அமல அக்கினியாகிய அமல ஒளி வடிவமாதலால் “கல் ஒளியே என நின்ற சிகாரம்” எனப்பட்டது. பூவும் நீரும் ஒரு புறமாக, காலும் வானும் ஒரு புறமாக (இருவினை ஒப்பு) நடுவே நின்ற — நடு அரசாகிய இச்சிகாரம் (அமல அக்கினி—அமல ஒளி—சிவம்) ஆக்கமுறுவதே—கெதி பெறுவதே வாய்மையான கல்வி பெறுவதாதலின் “கல் ஒளியே எனக்காட்டினான் தானே” என்று கூறப்பட்டது.

கல் என்னும் பௌதிக ததுவை (வி) அழகுபடுத்துவது—கல்வி பெறுவது எவ்வாறு? அதுதான் மல ததுவை விமல ததுவாக்குவது; அழுக்கை அழுக்கால் அகற்றுவது என்னும் உபாயம் போலக் குருவருளால் முன்னிலையில் உள்ள இனமான பொருள் களை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்தலால் — உறவு படுத்துதலால் (நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்களால்) தன்னிலையில் உள்ள அழுக்காகிய மலத்தை அகற்றுவது—மாற்றுவது—விமல மாக்குவது என்க. இவ் ஒழுக்கத்தைத்தான் “அழுகை” என்னும் பரிபாஷையால் உணர்த்தினார் தத்துவப் பெரியார் என அறிதற்பாற்று. “காய சித்தி” என்னும் கட்டுரைபை நோக்குக. (“வித்தகம்” தொகுதி 1. இல. 49.) “மறைநுவல்தோன்மொழி” (மூவடிமுப்பது) இதுவே வேத உண்மை இதுவே. குருவருளால் பெறப்படும் வாய்மையான கல்வி இதுவே என்க. சிற்றுயிர்க்கு உற்ற துணையாய் அறமுதல் நாற்பொருளையும் அளிக்கும் கல்வி இதுவே என்க. இத்தகைய வாய்மையான கல்வியுடையான் செயற்கரிய செய்து உலகில் அழியாப் புகழாகிய வாய்மையான புகழையும் நிறுவுவன். சாவா உடம்பு (பிரணவ மந்திர

சரீரம்) பெற்று நித்தியத்துவம் அடைபவன். இவனே. இதனினும் மீக்கபுகழ் பிறிதில்லை என்பதும் வெள்ளிடையாம். தனக்குவமை இல்லாத இறைவன் திருவடி கண்டு மனக்கவலை மாற்ற வல்லவனும் இவனே. இத்தகைய கல்வியே பின்வரும் ஆன்ரோர் வாக்குக்கு இலக்கியம் எனக்கொள்ளத்தகும் வாய்மையான கல்வியும் ஆம் என்க.

### நீதிநெறி விளக்கம்.

“அறம்பொருளின்பழம்வீடும்பயக்கும்  
புறங்கடையல்லிசையும்காட்டும்—உறுங்கவ  
[லொன்  
றுற்றுழியுங்கைகொடுக்குங்கல்வியினூங்  
[கில்லைச்  
சிற்றுயிரீக் தும்பதுணை.”

### திருமந்திரம்.

“துணையது வாய்வரும் தூயநற் கல்வியே”  
(ஹை 1-ம் தந். கல்வி செ. 5.)

என எம் அண்ணல் அருளிய தும் அறிக.

தூய நற்கல்வி— தூய அறிவால் — உணர்ச்சியால் அமலம் ஆக்கமுறச் செய்யும் வாய்மையான கல்வி. இத்தகைய வாய்மையான கல்வி உடையவரே கண் உடையவர். கண் என்றால் என்ன? அதுதான் ஞானக்கண் என்பது — உபநயனம் என்பது. உரிய சாதகங்களால் ஊனக் கண் அவ் ஊனம் நீங்கி ஒளிமயமாதலால் — மாற்ற மடைதலால், உளதாகும் ஞானக் கண் என்க.

“கண்ணில்லின் துகண்ணில் தேற்றும்கண்  
[ஊறிவிவாமையால்  
என்னுள்ளிந்த என்னையும்யான் அறிந்த  
[தில்லையே.”

என்றனர் சிவவாக்கியர். இத்தகைய விமலமான கண் கொண்டு தான் தன்னை அறிய முடியும் — தலைவனை அறிய முடியும்.

“தன்னை அறியும் தளமேது சொல்லடி  
[சிங்கி  
கண்ணிடையானநெடுநிலையல்லவோசிங்கா”

(ஞானரத்தினக்குறவஞ்சி)

எனப் பெரியார் பணித்ததும் அறிக.

“கண்ணிலே ஞானங் கருதாமல் நெஞ்சேநீ  
எண்ணைதமாய்கையெல்லாம் எண்ணுகிறாய்  
.....”  
என்பது பட்டினத்தார் ஞானம் (செ. 76.)

இவ் உண்மை “காய சித்தி” என்னும் கட்டுரையிலும் சிறுதுவிளக்கப்பட்டது (“வித்தகம்” தொகுதி 1. இல. 49.) ஆங்கும் காண்க. காய சித்தியால் இத்தகைய கண்ணைப் பெறுதலாகிய வாய்மையான கல்வியுடைய மெய்யடியாரே எல்லாம் அறிய வல்லவர் என்பதும் இத்தகைய ஞானக் கண்ணுள் யாவும் அடங்கும் என்பதும் பின் வரும் திருமந்திரச் செய்யுளாலும் நன்று வலியுறுதல் கண்டு கொள்க.

### திருமந்திரம்.

அண்டங்க ளேழு மகண்டமு மாவியும்  
கொண்ட சாரசர முற்றும் குணங்களும்  
பண்டை மறையும் படைப்பளிப் பாதியும்  
கண்ட சிவனுமேள் கண்ணன்றியில்லையே.  
(ஹை 7-ம் தந். அடியார்பெருமை செ. 4.)  
எம் போலிய உலகோர் பாஷைகளில் எத்துணை வல்லபம் படைத்தவரே ஆயினும் கண்ணுடையராதல் முடியாது. மற்றோ முகத்து இரண்டு புண் உடையவரே — ஊனக் கண்ணாகிய குருட்டுக் கண்ணை உடையவரே ஆவர். இது பற்றியன்றோ,

### குறள்.

கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்  
[திரண்டு  
புண்ணுடையர் கல்லா நவர்.

(ஹை 40-ம் அதி. கல்வி செ. 3.)

என வற்புறுத்தியருளி னார் நமது பொய்யில் புலவர் என அறிதற்பாற்று.

கற்றறி வாளர் கருதிய காலத்து  
கற்றறி வாளர் கருத்திலோர் கண்உண்டு.  
(கல்வி செ. 2.)

என்பது திருமந்திரம்.

காய சித்தியால் வாய்மையான கண்ணுடைய கல்வியாளரே பேரின்பம் பெறுதற்கு உரியர். இவரே வானவர் — விண்ணவர் — இமையா நாட்டமுடையவர் — ஞானக் கண்ணுடைய மெய்யடியார் என்க. இத்தகைய ஞானக் கண்ணை விருபாசூழ் எனப்படுவது. இறைவனை விருபாசூழ் என்பர். இது தான் விசேஷ ரூபமாகிய — விதேகமாகிய விமல யாக்கைக்கு உரிய கண் என்க. ஊனக் கண்ணுக்கு வேறான — மாறுபட்ட — மாற்ற மடைந்த கண் எனினும் ஆம். விருபாசூழ் என்றால் ஞான நேத்திரம் என்ப.

### திருமந்திரம்.

பற்றது பற்றிற் பரமனைப் பற்றுமின்  
முற்றது வெல்லா முதல்வ னருள்பெறில்  
கிற்ற விரகில் கிளரொளி வாள்வர்  
கற்பவர் பேரின்ப முற்று நின்றாரே.

(ஹை கல்வி செ. 9)

அருந்தல் பொருந்தல்களாகிய உரிய சாதகங்களால் காயசித்திபெற்ற—விமல யாக்கை பெற்ற—விதேகம் பெற்ற—விருபாசூழ் பெற்ற மெய்யடியாரே பேரின்பம் பெறுதற்கு உரியவர் என்க.

“கற்பனைப்படுவது களவின் வழிந்தே”  
என்பது இறையனார் களவியல்.

களவு என்னும் கந்தருவத்தால்—பயில் வால் (அன்பு என்னும் கட்டுரையை நோக்குக. “வித்தகம்” தொகுதி 1. இல. 33.) கல் என்னும் பஞ்ச தது அசுத்தம் நீங்கி விமல மாதலே—பூத்தலே கற்பு என்க. கல் + பூ = கல்பு—கற்பு. கற்பு என்றால் பூப்பு என்றனர் இறையனார் களவியல் உரையாசிரியர். கல் பூப்பதனற்றார் சரீரம் அழகு பெற்று — விமல தேகமாய் அமல தேகமாய்ப் பிணிமூப்புச் சாக்கரடுகள் நீங்கி நித்தியத்துவம் உளதாகும்.

என்க. கற்பூர வண்ணமாக (கல் + பு + ஊர் + அம்) தேகத்தை விளைத்தல் வேண்டும் — அமல மாக்கவேண்டும். கல் பூக்கப் பெற்ற இடமாகிய (ஊர்) தேகத்தை (அம்) அழகு படுத்துவதே — அமலமாக்குவதே கற்பூரவண்ணமாக விளைத்தல் என்பது. இதற்குரிய ஒழுக்கமே வாய்மையான கல்வி யறிவொழுக்கம். இப்பெற்றி கைகூடப் பெறுவதே வாய்மையான கல்வியால் ஆம் பயன். இதனற்றான் அறம் அறமாகிய முதல் முதலாகிய இடம்— சரீரம் நிலைக்கும்—அருள் வடிவமாய் விடாகும் என்க. அறம் பொருள் இன்பம் வீடு அடைப்பப்டும். இது தான் மெய்யடியார் வேண்டிய கல்வி — மெய்யடியார்க்கு உரிய கல்வி — சற்குருநாதனாகிய ஆசானால் அளிக்கப்படும் கல்வி என்க. உலகில் வழங்கும் பாஷைகளை நூல்களைப் படித்துப் பட்டங்களையும் பெறுவது வாய்மையான கல்வியன்று. உலகில் வழங்கும் வேதம் முதலிய நூல்கள் எல்லாம் இத்தகைய வாய்மையான கல்வி ஒன்று உண்டு என அதனைக் குருவருளால் பெறுக என வற்புறுத்து மளவில் பயன் படுவனவே யன்றி, இவை தாமே வாய்மையான கல்வியை அளித்துவிட மாட்டா என்பது வெள்ளிடை. வாய்மையான கல்வியே “ஓதாது உணர்தல்” என்பது. உண்மை முத்தியடைந்த மெய்யடியார் எல்லாம் ஓதாது உணர்ந்தவரே என்க. அமல முதற்படி கண்டு சிவப்பிரசாதம் பெற்றவராகிய மெய்யடியார் ஓதாதே யாவற்றையும் உணர்ந்தவராதலால் எவ்வகையான விஷயத்தையும் எந்நேரத்தும் தடையறப் பேச வல்லவராவர். இவரே வித்தகர் என அறிதற்பாற்று. “கல்வா நூல் தன்னையும் தடையறப் பேசல்” என்பது சூதசங்கிதை,

“.....  
பாரகாவியகவித்வ நான்மறை  
பராயணஞ் செய்மதியூகமு  
மட்டித்திய நலன்பருக்கருள்  
விருதுகட்டிய பொன்னன்மே.....”

என அகிலாண்ட நாயகியை நம் தாயுமானவர் போற்றியதும் அறிக. ஓதாதுணர்ந்த வித்தகனை கல்விமான் — வாய்மையான கல்வி யுடையவன். “சத்தமும் சத்த முடிபும் தம் முட்கொண்ட” வித்தகரே தமது சொல்லால் ஒன்றை ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லராவர். இத்தன்மை வாய்க்கப் பெறாத சிலர் தமது வாக்கால் சில சித்திகளை உருற்றவில்லையா? எனின், அது குருடன் கையில் சிக்கிய கொம்பு என ஆம். உபாசனா தெய்வ சகாயத்தால் சில மருட் சித்திகளைச் சிலர் உருற்றிவிட்டனர் எனினும், தமது உடலுறு பிணியையும் காலனையும் வென்று பேரின்பம் பெற்று வாழ்ந்து நித்தியத்துவம் அடையமுடியாதா மாண்டு போனவர் ஆதலின், சிவப்பிரசாதத்தால் அடையப் படும் வாய்மையான கல்வி இவர்க்கு முயற்கொம்பே என்பது சொல்லாதே அமையும். பாஷைகளைப் படித்துப் பட்டங்கையும் பெற்று மறத்தால் பொருளிட்டித்துன்புற்றுச்சாதலடைந்தவனை—சாதலை எதிர் பார்த்து வீற்றிருப்பவனைக் “கல்விமான்” என்பது போலியே யன்றி வாய்மை அன்று. உலகியல் இதுவே என்க. ஒருவன் எத்துணைப் பெரிய பெரிய புத்தகங்களைப் படித்துப் பெரிய பெரிய பட்டங்களையும் பெற்று வதிபவனை யாயினும் அத்தகைய படிப்பினால் தன் சரீரத்தை வசப்படுத்திக் காமம் கோபம் முதலியவற்றை வென்று வாய்மையான சாந்தி பெறுதல் முடியாத காரியமேயாகும். மேல் நாட்டிலும் கீழ் நாட்டிலும் வதிந்து மகா கவிகள் எனப் புகழப்பட்டோர் பலர் காமம் கோபம் முதலிய தீய குணங்களுக்கு ஆட்பட்டு மாண்டு போயினமை—பரிதாபகரமான மரணமடைந்தமை அவரவர் சரித்திரங்களால் அறியக் கிடக்கின்றது. உலகில் வழங்கும் நூல்களைப்படித்து அவற்றையே வாய்மை என அமைதலால் வித்துவப் பெரியார் என உலகமாக் களால் போற்றப்பட்டுப் பொருளும்

பூசையும் பெற்றுச் செடியுனுடலோம்பி மாண்டு போகலாமே யன்றி, உண்மைப் பயன் உளதாவது — வாய்மையான கல்வி ஏற்படுவது முயற்கொம்பேயாகும். பின்வரும் பிரமாணங்கள் இவ் உண்மையை நன்று புலப்படுத்துவன வாகும்.

### திருவாசகம்.

உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாம் சவலைக் கடலுளையக் கிடந்து தமொறும் கவலைக் கெடுத்துக் கழலிணைகள் தந்தருளும் செயலைப் பரவிநாம் தெள்ளெண்ப் கொட்ட [டாமோ.

(ஊ திருத்தெள்ளேணம் செ. 17)

### அப்பர் தேவாரம்.

சாத்திரம்பலபேசுஞ்சுழக்கர்கள் கோத்திரமுங்குலமுங்கொண்டென் [செய்வீர்  
பாத்திரஞ்சிவமென்றுபணிதிருேல்  
மாத்திரைக்குளருளமாற்பேறே.

[பாத்திரம் சிவம் என்று பணிதல் — நிறை முறையான அருந்தலால் உடலகத்து அமல அக்கினியாகிய சிவம் என்னும் செம்பொருளை ஆக்கமுறச் செய்தல். இதனற்றான் வாய்மையான கல்வி உளதாகும் என்க.]

### திருப்புகழ்.

சருவிய சாத்திரத்திரளான  
சுடுதிகளாஸ்பத்தத்தமையாத  
அருமறையாற்பெறற்கரிதாய  
அநிதயவார்த்தையைப்பெறுவேனே  
.....”

(ஊ பொதுப்பாடல் செ. 278.)

### பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பல்.

சாத்திரத்தைச் சுட்டுச் சதுமறையைப்  
[பொய்யாக்கிச்  
சுத்திரத்தைக் கண்டு துயரறுப்ப தெக்  
[காலம்.

(ஊ செ. 156.)

உலகில் வழங்கும் நூல்களைப் படிப்பதால் இறைவன் திருவடியைக் காண முடியாது என்பதனைப் பின்வரும் தேவர் திருவாக்கும் நன்று வலியுறுத்துகின்றது.

குறள்.

கற்றதனாலாய் பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றான் தொழாஅ ரெனின்.

(ஊ கடவுள்வாழ்த்து செ. 2.)

ஒருவர் பல நூல்களையும் படித்தவராயினும், இயல்பாகவே யாவற்றையும் அறியும் சர்வஞ்ஞத்துவமுடைய இறைவனது நன்மையைத்தரும் திருவடியைக்கண்டு வணங்கப் பெறா யின், அப்போலிக் கல்வியால் ஆம் பயன் யாதும் இல்லை என்பது இதன் பொருளாகும். முதற் குறளால் கடவுளுண்மை கூறிய தேவர் அக்கடவுளை அடைதற்கு வாய்மையான கல்வி வேண்டும் என வற்புறுத்துவாராயினர். வாய்மையான கல்வி கேள்வியுடையவரே பெரியார் எனவும் அவரே இறைவன் திருவடியைக் கண்டு தொழ வல்லார் எனவும் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் அருளியதும் அறிக.

ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

“.....  
கற்றல் கேட்டல் உடையார்பெரியார்கழல்  
[கையால்தொழுதேத்தப்  
பெற்றமூர்ந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மான்  
[இவனன்றே.”

(ஊ திருப்பிரமபுரம்--பண்-நட்டபாடை  
[செ. 2)

[கேட்டல் என்பது கேள்வி. வாய்மையான கேள்வி இன்னதென்பது அமயம் நேர்ந்துழி விளக்கிக் கூறப்படும். எம்பெருமான் இடபாருடரய்க் காட்சி கொடுக்கும் இடமாகிய அமல முதற்படி கண்டபோது-விமலயாக்கை பெற்றபோது ஞானசம்பந்தம் பெற்றபோது—ஒதாது உணர்ந்த போது அருளப்பட்டது இப்பாசரம் என அறிதல் வேண்டும். ஒதாது உணர் தலே வாய்மையான கல்வி என்பது

பின்வரும் அண்ணல் திருவாக்கானும் நன்று வலியுறுக்கின்றது.

திருமந்திரம்

குறிப்பறிந் தேனுட லுயிரது கூடிச்  
செறிப்பறிந் தேன்மிகு தேவர் பிரானே  
மறிப்பறி யாதுவந் துள்ளம் புகுந்தான்  
கறிப்பறி யாமிகுங் கல்வி கற்றேனே.

(ஊ 1-ம். தந். கல்வி செ. 1.)

குறிப்பு = திருக்குறிப்பு; திருவருள் நாட்டம். உடல் உயிரது கூடிச் செறிப்பு அறிந்தேன் மிகு தேவர் பிரானே என்பது உடலுயிர் சமம் பெறுதலாகிய — ஒன்றுதலாகிய இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் வாய்ந்து விமல தேகம் பெறுதலை—அமல முதற்படி அடைதலை—எம்பெருமான் இடபாருடனாய்க் காட்சி கொடுத்தலை உணர்ந்திற்று. மறிப்பறியாது = பிரிதல் இன்றி. உள்ளம் புகுந்தான் என்பது “உள்ளம் கவர்கள்வன்” என்னும் பொருளுடையது. கறிப்பு அறியாமிகும் கல்வி கற்றேனே என்பதனால் ஒதாது உணர்ந்தமை கூறப்பட்டது. கறிப்பு — கறித்தல் என்றால் தின்னுதல்—சப்புதல் என்பர். புத்தகங்களை ஓவாது படிப்பவனை “இவன் புத்தகங்களைச் சப்புகிறான்” என்பர். கறிப்பு அறியாமிகும் கல்வி என்பது ஏடுகளைப் படியாமலே உள்ளத்தே—உணர்விலே ஆக்க முறுகின்ற வாய்மையான கல்வியை ஞான உணர்வை உணர்த்தி நின்றது என அறிதற்பாற்று. காயமாயம் கழிந்து விமல தேகமாகிய விதேகம் பெற்ற போது தான்—எம்பெருமான் இடபாருடனாய்க் காட்சி கொடுத்த போது தான்—வாய்மையான கல்வி பெற்ற போது தான்—கல் என்னும் பஞ்சதது விமலம் என்னும் அழகு பெற்ற போது தான் ஒதாது உணர்தல் கைகூடும் என்க. பொன் மயமான விமல தேகத்தில்—இடப தேகத்தில்—மால்விடையில் தூய உணர்ச்சி வடிவாகிய சிவம் என்னும் செம்பொருள் விளங்கி நின்றலே—பிரகாசித்தலே எம்பெருமான் இடபா

ருடனாய்க் காட்சி கொடுத்தல் என்னும் ரிறை முறையான உண்மைக் கற்பனையின் உண்மைப் பொருள் என அறிதல் வேண்டும். மெய்படியார் எல்லாம் இப்பெற்றி வாய்ந்தவரே என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. விமல ததுவுடைய மெய்படியாரே இடபாருடர் என்க. “சேம் பொன் மயில்” எனத் திருப்புகழ் கூறிய மயில் வாகன ஞானகூட முருகன் வடிவமும் இதுவே என்க. எம் பெருமானுக்குப் பின்னையான இடம் இதுவே. இவரே வாய்மையான கல்வியாளர். இவரே புலவர்—வாய்மையான புலவர்—தம்மதம் உணர்ந்த புலவர் என்க. முருகனைக் “கலைபுனர் புலவன்” என்பர். மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறிபவைகளால் வாய்மையான கல்வி இன்னது என்பதும் அதன் இலக்கணமும் மெய்படியாரே வாய்மையான கல்வியாளர் என்பதும் ஒருவாறு உணர்த்தும்.

சுபம்.



திருவாசக உண்மை.

தேன்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை (வித்தகம் பேராசிரியர்) அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0-2-9 அணு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்

புதுவை.

# \*\*\* ஈழ நாடும் தமிழும். \*\*\*

யாழ்ப்பாணம் புன்னாலைக்கட்டுவன்  
வித்துவான் ப்ரம்மபுரீ சி. கணேசையர்  
அவர்கள் எழுதியது.

(பதிப்புரிமை கட்டுரை ஆசிரியர்க்கே உரியது.)

(51-ம் வாரத்தொடர்ச்சி.)

## ஆறுமுக நாவலர்.

இவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே கார்த்த வேளாள வருணத்திலே பாண்டி மழவர் குடியிலே ஞானப் பிரகாச சுவாமி மரபிலே சாலிவாகன சகாப்தம் களசடுக்குச் சமமான சித்திரபானு வருஷம் மார்கழி மாதம் நூந்-திகதி புதன்கிழமை இரவு சிங்கலக்கினத்திலே பிறந்தவர். இவர் தந்தையார் பெயர் கந்தப்பிள்ளை. தாயார் பெயர் சிவகாமி அம்மை. இவர் தொடக்கத்திலே நல்லூரிலிருந்த சப்பிரமணிய பிள்ளை என்பவரிடத்திலே தமிழ் நெடுங்கணக்குப் பயின்று பின் அவரிடத்தில் மூதுரை முதலிய நீதி நூல்களும் நிகண்டு முதலிய கருவி நூல்களும் கற்றுவந்தனர். கற்று வருங்காலத்தில் இவரது ஞாபக சக்தியையும் கல்வித்திறமையையும் கண்ட இவருடைய தமையன்மார், இவரை அக்காலத்து வித்துவ சிரோமணியாய் விளங்கிய இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியாரிடம் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்கும்படி அனுப்பினார்கள். இவர் அவரிடம் சென்று இலக்கிய இலக்கணங்களை முறையாகக் கற்று வந்தனர். அவருக்குப் பின் அவர் மாணவர் நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவரிடமும் கற்றனர். இவருடைய தமிழ்ப் புலமையைக் கண்டு மகிழ்ந்த தமையன்மார் இவருக்கு ஆங்கிலப் புல

மையையும் அடைவிக்கும்படி கருதி இவரைப் "பீற்றர் பார்கிவல்" என்னும் பாதிரியாருடைய ஆங்கில வித்தியாசாலைக்கு அனுப்பினார்கள். இவர் அங்கே போய் ஆங்கிலங் கற்று அதினுள் சிறந்தபுலமை அடைந்தனர். இவருடைய இருபாலைப் புலமையைப் புகண்ட பாதிரியார் இவரை அவ் வித்தியாசாலையிலே இரு மொழியையும் கற்பித்தற்குரிய ஓர் ஆசிரியராக் கினார். ஆசிரியராகிய இவரும் அங்கே பாதிரியார் விரும்பியவாறு இருமொழியையும் கற்பித்து வந்தனர். வரும் போது இவர் ஆங்கிலத்திலுள்ள விஷயங்களை மொழிபெயர்த்துத் தமிழில் உரை நடையாக எழுதுவதில் வல்லவரென்பதை யறிந்த பாதிரியார் இவரை ஆங்கிலத்துள்ள 'பைபிளைத்' தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தரும்படி வேண்டினார். இவரும் அதற்கு உடன்பட்டு அதனை மொழிபெயர்த்து நன்றான செந்தமிழில் உரை நடையில் எழுதிக் கொடுத்தனர். இவர் பைபிளை மொழிபெயர்த்த காலத்திலே சென்னையிலும் சிலர் அதனை மொழிபெயர்த்தனர். அவற்றினும் இவர் மொழிபெயர்ப்பே சிறந்த தென்று மதிக்கப்பட்டது. பாதிரியாரும் இவர் மொழிபெயர்ப்பையே அச்சிட்டு எங்கும் பரப்பினர். அக்காலத்தொடங்கி உரைநடை எழுதுவதில் இவருக்கு ஒப்பவர் இல்லை என்றும் பெயர் எங்கும் பரவலாயிற்று.

இவர் பைபிளை மொழிபெயர்த்த காலத்தில் அதில் நன்கு பயின்றிருந்த உணர்ச்சியே, பின்னர் இவர் கிறீஸ்து மத கண்டனஞ் செய்வதற்கும் எழுதுவதற்கும் உதவியாயிற்றுப் போலும். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமன்றி சமஸ்கிருதத்திலும் ஆரியத்திலும் இவருக்கு அதிகம் பயிற்சி உண்டு.

இவர் பீற்றர் பார்கிவல் பாதிரியாருடைய ஆங்கில வித்தியாசாலையிலே படிப்பித்துப் வருங்காலத்திலே தமிழ் மொழியையும் சைவ சமயத்தையும் வளர்க்க விரும்பி சில பிள்ளைகளைச் சேர்த்து அவர்களுக்குக் கருவி நூல்களையும் சமய நூல்களையும் பிற்பகலிலும் இரவிலும் கிரமமாகக் கற்பித்து வந்தனர். அப்போது இவரிடம் படித்தவர்கள் சதாசிவப்பிள்ளை, நடராசையர், விசுவநாதையர், சுவாமிநாதையர், ஆறுமுகப்பிள்ளை, கந்தசுவாமிப்பிள்ளை, ஆறுமுகச்செட்டியார் முதலாயினோர். இவர்களுள் சதாசிவப்பிள்ளை, நடராசையர், ஆறுமுகப்பிள்ளை யென்பவர்கள் சிறந்த வித்வத் தன்மை அடைந்தவர்களாய் விளங்கினர். இவர்களுள் நாம் சதாசிவப்பிள்ளையே இவருடைய தருமங்களைப் பரிபாலித்து வந்தவர்.

இவர்களுக்குப் பின் இவரிடம் கற்றவர்கள் வித்துவ சிரோமணி ச. பொன்னம்பல பிள்ளையும், மா. வைத்தியலிங்க

பிள்ளையும் முதலாயினோர். இவர்களுள் ச. பொன்னம்பலபிள்ளை இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் உள்ள அறிஞர்களால் மதிக்கப்பட்ட பிரபல வித்துவானும் விளங்கினார். மற்றை வைத்தியலிங்க பிள்ளை என்பவர் இவரார் ரூபிக் கப்பட்ட வண்ணார்பண்ணை வித்தியாசாலையிலே தலைமை உபாத்தியாயராய் நீண்ட காலமாக இருந்து படிப்பித்து வந்தனர்.

இவர்களுக்குப் பின் இவரிடம் கற்றவர்கள் தர்க்க குடார தாலுதாரி வை. திருஞானசம்பந்த பிள்ளையும் சிதம்பர வித்தியாசாலையிலே உபாத்தியாயராய் இருந்த ச. பொன்னம்பல பிள்ளையும், வை. விசுவநாத பிள்ளையும், இப்போது வண்ணார்பண்ணைச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையிலே அதிபராயிருக்கும் த. கைலாச பிள்ளையும் முதலாயினோர். இவர்களும் இவரிடம் படித்துச் சிறந்த வித்துவான்களாயினர். இவர் கற்பிக்கத் தொடங்கிய காலத்திலேயே, பாதிரிமாருடைய முயற்சியினாலே யாழ்ப்பாணத்திலே கிறீஸ்து மதம் வளர்ச்சி அடைவதையும் சைவ மதம் குன்றுவதையும் கண்டு பொறுதவராய் சைவ மதத்தை விருத்தி செய்ய விரும்பிச் சைவசாஸ்திரங்களைத் தேடிக்கற்றுச் சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்யத் தொடங்கினார். இவர் முதலிற் பிரசங்கஞ் செய்யத் தொடங்கியது வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோயில் வசந்த மண்டபத்திலேயாகும். அங்கே பிரசங்கஞ் செய்து வருதற்கு நல்லூர் வேங்கடாசல ஐயர் குமாரர் கார்த்திகேச ஐயரையும் ஒருவராக நியமித்துத் தாமொரு முறையும் அவரொருமுறையுமாகப் பிரசங்கஞ் செய்து வந்தனர். இவர் பிரசங்கத்தைக் கேட்க விரும்பிய யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பற்பல ஊர்களினின்றும் அறிஞர்கள் வருவார்கள். அவர்களுட் சிலர் இவரை அழைத்துக் கொண்டுபோய் தம்மூர்களிலும் சைவ மத விருத்தியின் பொருட்டுப் பிரசங்கஞ் செய்வீதாரர்கள். அப்

## புத்தக மதிப்புரை.

தரிசனத்திரயம்.

தஞ்சாவூர் ஸ்ரீமார். முத்துகிருஷ்ண பரமஹம்ஸ சுவாமிகள் என்பவர்களால் இயற்றப்பட்டு, அவர்கள் சிஷ்யருள் ஒருவரும் சேர். பொன். இராமநாதர் அவர்கள் மருகரும் இலங்கை அரசாங்க சபை அங்கத்தவருள் ஒருவரும் யாழ்ப்பாணம் பரமேசுவரக் கல்லூரிப் பிரதமசிரியருமாகிய திருவாளர், ச. நடேச பிள்ளை பி.ஏ., பி.எஸ்., அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட "தரிசனத்திரயம்" என்னும் அரிய நூல் எமது பார்வைக்கு வரப்பெற்றேன். இந்நூல் பக்தி சாதன ஆத்ம சபோதம் ஹம்ஸ கந்தர்வ தத்துவம் என்னும் மூன்று பாகங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. சரீரமும் மனமும் சிறிது தூய்மை அடைந்து குருவருளால் உண்மை நிலையை நாடுதற்குரிய பொதுவான அனுபவ முறைகள் இந்நூலில் பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. வேத சாரங்களை பொதுவாக இயன்ற

பிரசங்கங்களாலும் வண்ணார்பண்ணையிற் செய்து வந்த பிரசங்கங்களாலும் சைவ மதம் மேலேறாங்கி வளர்வதாயிற்று. அதனால் இவர் புகழும் எங்கும் பரவலாயிற்று. கிறீஸ்து மதப் பிரவேசஞ் செய்ய விரும்பிய அநேகர் இவர் பிரசங்கங்களைக் கேட்டு அதனை ஒழித்தனரென்றால், இவர் பிரசங்க வன்மையும் நன்மையும் எத்துணைய வென்பதை நாம் சொல்லவும் வேண்டுமா? யாழ்ப்பாணத்திலே பாதிரிமாரால் சைவத்துக்கு நேர்ந்த கேடுகள் பலவற்றையும் நீக்கிச் சைவத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் நிலைபெறச் செய்தவர் இவர் என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். இவர் பிறந்திலரேல் யாழ்ப்பாண முழுவதும் கிறீஸ்து மதமே பரவு மென்பது நிச்சயம்.

(தொடரும்.)

வரை மிக்க சாமர்த்தியமாகத் திரட்டி இந்நூலில் எழுதப்பட்டுள்ளன. பெளதிக சப்பந்தமான சில உண்மைகளும் துட்பமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. சுருங்க உரைக்குமிடத்து மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத முக்கியமான அம்சங்கள் பல இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன என்பது மிகையன்று. சுவாமிகள் அனுபவமாகவும் பிறவாரும் அமைந்த கதைகள் மூலமாகவும் சில உண்மைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. பொது அறிவை விருத்தி செய்து மேலும் உண்மைகளை நாடி ஆராய்ச்செய்ய முகத்தால் இந்நூல் தற்காலத்தவர்குப் பெரிதும் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. கால நிலைக்கு ஏற்றவாறு இத்தகைய நூலை உதவிய சுவாமிகளுக்கும், இதனைச் சன்னாகம் திருமகள் அச்சுக்கூடத்தில். நல்ல தாளில் முக்கியமான எழுத்தில் அழகுறப் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்திய அவர்கள் சிஷ்யர்களாகிய பிள்ளையவர்களுக்கும் தமிழகம் கடப்பாடுடையது என்றே கூறப்பாற்ற. பதிப்பாகிரியாகிய பிள்ளையவர்களால் இயற்றப்பட்டனவாய் இந்நூன் முகத்துக் காணப்படும் தேரத்திரச் செய்யுட்கள் ஷெ பிள்ளையவர்கள் குருபக்தி விசேடத்தையும் தமிழ்ப்புலமையையும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. 232 பக்கங்களை யுடைய இந்நூலின் விலை ரூபாய் இரண்டுதான். இந்நூல் சிலோன் சன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரிப் புத்தக சாலையில் பெறப்பாலது. பிரதி அனுப்பியோருக்கு எமது வந்தனம் உரியதாகுக.

(ப—ர்.)

## அறிவிப்பு

கடிதர்களின் அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

Le Gérant R. Nagarattinam